

तर्हि कदाकेनोपायेन वा मनसः संपूर्णा प्रीतिः स्यात् यथा कामोपशमः स्यादित्यत आह यदेति षड्विंशः अमंगलं भावं रागद्वेषादिवैषम्यम् ॥ १५ ॥
दुःखानि नितरां वहतीति तथा ताम् ॥ १६ ॥ स्त्रीसन्निधानं तु सर्वथा त्याज्यमित्याह मात्रेति अविविक्तं संकीर्णमासनं यस्य सः कर्षति आकर्षति
॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ननु तृष्णा त्यागस्यातिदुष्करत्वात् कथं ब्रह्मणि मनस आधानं स्यात् तत्राह दृष्टमिति यो नानुध्यायेत् न संविशेत् न चोपभुं

यदान कुरुते भावं सर्वभूतेष्वमंगलम् ॥ समदृष्टेस्तदा पुंसः सर्वाः सुखमयादिशः ॥ १५ ॥ यादुस्य जादुर्मतिभि
जीर्यतो यान जीर्यते ॥ तां तृष्णां दुःखनिवहां शर्म कामोद्भूतं त्यजेत् ॥ १६ ॥ मात्रास्वस्मादुहित्रावानाविविक्ता
सनो भवेत् ॥ बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपकर्षति ॥ १७ ॥ पूर्णवर्षसहस्रं मे विषयान् सेवतोऽसकृत् ॥ तथाऽ
पि चानुसवनं तृष्णातेषूपजायते ॥ १८ ॥ तस्मादेतामहं त्यक्त्वा ब्रह्मण्याधाय मानसम् ॥ निर्द्वन्द्वो निरहंकारश्च
रिष्यामि मृगैः सह ॥ १९ ॥ दृष्टश्रुतमसदुध्वानानुध्यायेन्न संविशेत् ॥ संसृतिं त्वात्मना शंचतत्र विद्वान्स आत्म
दृक् ॥ २० ॥ इत्युक्तानां दुषो जायांत दीयं पूरवेव यः ॥ दत्त्वा स्वांजर संतस्मादाददे विगतस्पृहः ॥ २१ ॥ दिशि द
क्षिणपूर्वस्यां द्रुह्युं दक्षिणतो यदुम् ॥ प्रतीच्यां तुर्वसुं चक्र उदीच्यामनुमीश्वरम् ॥ २२ ॥ भूमंडलस्य सर्वस्य पूरु
मर्हत्तमं विशाम् ॥ अभिषिच्याग्रजांस्तस्य वशे स्थाप्य वनं ययौ ॥ २३ ॥ आसेवितं वर्षपूगान् षड्वर्गं विषयेषु सः ॥
क्षणेन मुमुचे नीडं जातपक्ष इव द्विजः ॥ २४ ॥ स तत्र निर्मुक्तसमस्तसंग आत्मानुभूत्या विधुतत्रिलिंगः ॥ परेऽम
ले ब्रह्मणि वा सुदेवे लेभे गतिं भागवतीं प्रतीतः ॥ २५ ॥ श्रुत्वा गाथां देवयानी मेने प्रस्तोभमात्मनः ॥ स्त्रीपुंसोः स्नेहवै
कुल्यात्परिहासमिवेरितम् ॥ २६ ॥ यासन्निवासं सुहृदां प्रपायामिव गच्छताम् ॥ विज्ञाये श्वरतं त्राणां मायावि
रचितं प्रभोः ॥ २७ ॥ सर्वत्र संगमुत्सृज्य स्वप्नौपम्येन भार्गवी ॥ कृष्णे मनः समावेश्य व्यधुनोऽल्लिंगमात्मनः ॥ २८ ॥

जीत तत्र दृष्टश्रुतयोरनुध्यानादौ स आत्मदृक् भवति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तस्य पूरोर्वशे स्थापयित्वा ॥ २३ ॥ विषयेषु शब्दादिषु आसेवितं
षड्वर्गं षडिन्द्रियसुखं मुमुचे तत्याज यद्वा विषयेषु आसेवितं सेवां कारितं षण्णामिन्द्रियाणां वर्गं मुमुचे उपेक्षतेत्यर्थः ॥ २४ ॥ विधुतं निरस्तं त्रिगुणात्म
कं लिंगं येन प्रतीतः प्रख्यातः ॥ २५ ॥ प्रस्तोभमेवाह परिहासमिवेति यद्वा प्रस्तोभं निवृत्तिमार्गं प्रोत्साहनं मेने ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥